

Het sprookje van de Vos en het Korhoen

Nu eens niet het sprookje van Roodkapje en de Wolf. Neen, een waar gebeurd sprookje! De heren Waalkens en Evenhuis hebben als kamerleden een aantal vragen gesteld aan de minister van Landbouw en Visserij en de staatssecretaris van CRM.

De vragenstellers Waalkens en Evenhuis hebben zichzelf zo vlak voor de verkiezingen wel duidelijk uit de markt geplaatst en bovendien met hun eigen stokpaardjes hun eigen partij ernstige schade toegebracht. Deze heren suggereren kwesties waarover zij totaal geen kennis van zaken blijken te hebben, terwijl zij hierdoor mede een gevaar zijn voor goedgegelovige mensen.

Wij zouden de heren Waalkens en Evenhuis willen voorstellen, voordat zij met vragen aankomen, voortaan eerst eens hun licht op te steken bij vakmensen en wat meer kennis van de nieuwste literatuur te tonen.

Het is duidelijk dat zij hun stokpaardjes (de jacht) voorrang verlenen boven een goede politieke afvaardiging van de mensen door wie zij zijn gekozen. Trouwens minister Tuynman heeft eertijds al eens een zelfde vraag in de Tweede Kamer gesteld of er niet opgetreden kon worden tegen de Vossen als gevaar voor de grondbroeders, met name de Korhoenders. Ik heb hem toendertijd kunnen overtuigen (in samenwerking met het Rijksinstituut

voor Natuurbeheer) dat zijn mening op een dwaling berustte.

En nu komen de heren Waalkens en Evenhuis, totaal niet onverwachts, met een grof offensief tegen de Vos en ook tegen de Havik en 'en passant' ook tegen kiekendieven en Bulzerd. Eerstens juist vóór de stemming, hetgeen hun politieke partij alleen maar stemmen zal kosten, maar ten tweede in het kader van het georganiseerde Europees offensief van lieden, die dit bedachtzaam hebben voorbereid. En in hun kielzog enkele 'groene journalisten', die duidelijk de indruk trachten te vestigen dat beide heren nu eens juist de spijker op de kop geslagen hebben.



De achteruitgang van de Korhoenders is niet te wijten aan de vossen.

Foto: Dominique Arnhem.

Overigens tot ergenis van talloze vak-biologen.

De achtergronden van de gestelde vragen zijn namelijk niet zo vredelievend voor onze vogelbevolking, als zich dat op het eerste gezicht doet aanzien. Uit betrouwbare bron is ons bekend dat, na een lange tijd van min of meer stilzwijgen, tegelijkertijd de Vos én de Havik worden aangepakt. Sommigen zijn nog zó ondeskundig dat daar de Buizerd ook maar meteen in één adem bij wordt genoemd! Zelfs één veertje van een Korhoen in een vossenhol moet aantonen dat de Vos het grote gevaar voor de Korhoenders is en deze soort uit zou roeien, terwijl duidelijk vaststaat dat hier heel andere oorzaken een rol spelen. Ja zelfs, er zijn onderzoeken in Duitsland, die aantonen dat daar waar de Vos vooruitgaat, ook het Korhoen weer in aantal toeneemt. Trouwens er is geen enkele predator (behalve dan de mens), die zijn eigen prooi uitroeit, dat zou z'n eigen ondergang betekenen. En om maar één voorbeeld te noemen: het kleine aantal Korhoenders in het Gooi (beneden de 10 exemplaren) schommelt al vele, vele jaren zo ongeveer rond het zelfde aantal. Ze zouden door de Vos allang verdwenen zijn als wij die verhalen van thans zouden moeten geloven en zo is het op andere terreinen precies zó. De Vossen zorgen voor het in toom houden van Konijnen en Reeën, waarvan kenners zeggen dat we er té veel van hebben. De Vos zorgt er bovendien voor dat bodembroeders alert blijven en hun broedsel goed blijven verstoppen. In een gebied waar tal van Vossen rondlopen kwamen alle vijf nesten van de Wilde Eend en twee nesten van de Bergeend die

ik daar aantrof met goed succes uit, geen enkele werd er door de Vos verstoord.

Andere kleine bodembroeders zijn er sinds jaren in vrijwel constant aantal. Wél kwamen er later eendenjongen om door ratten, die de kans krijgen omdat hun predatoren zoals uilen, Vossen en dergelijke steeds meer vervolgd worden!

Wij zouden van de wetenschapsmensen moeten kunnen verlangen dat zij direct en afdoende reageren als er politici of journalisten duidelijk misleidende berichten de wereld insturen, die door onvakkundige interpretatie van moeizaam wetenschappelijk onderzoek zijn ontstaan.

J.T.

Duivenhouders klagen Haviken aan

In het kader van de collectieve, internationale aanval op de Havik hebben nu óók de Veluwe duivenhouders zich geroerd. Wij zullen er op voorbereid moeten zijn, dat tegenstanders nog wel meer potjes op het vuur hebben, maar wij dienen die direct en afdoende de kop in te moeten drukken.

Goed uitgekozen op de televisie in het zaterdagavondnieuws van 19.00 uur en 20.00 uur van 16 mei j.l. werd een uitgebreide reportage vertoond over de overlast van Haviken bij de Veluwe duivenhouders. Een, duidelijk voor de tv opgemaakte, stropop moest de hele reportage nog wat echter maken.

De duivenhouder, de heer Hendriks, klaagde over de Havik, die de Veluwe wedstrijdduiven bij hun thuiskomst pakten. In de eerste plaats mag de Havik nooit en te nimmer het slachtoffer worden van een onnatuurlijke wedstrijdsport en pleziërsport. Maar de heer Hendriks had het er niet over hoe postduiven

afgebeeld worden en voor té lange vluchten misbruikt worden, tochten die ze nog ternauwernood af kunnen leggen. Kijk eens langs onze wegen tijdens de weekeinden en op de maandagen hoe veel postduiven moe en afgemat aan te treffen zijn. Kijk eens, hoe veel er van doodgereden worden. Maar ook in het bos, op de heidevelden en de weilanden treffen wij honderden malen postduiven aan, die daar doodmoe zitten zonder zich te verroeren. Is het een wonder, dat dergelijke vogels wel eens door een Havik worden gepakt? Is dat niet de normale gang van zaken in de natuur? Al zou er maar één Havik in ons land over zijn, dan zou die zich nóg zo gedragen! De logische gang van zaken, opruimen wat niet meer méé kan komen.

De verliezen, die de duivenhouders lijden door de Havik is een druppel op de gloeiende plaat vergeleken met de andere onnatuurlijke verliezen, die de wedstrijdduiven lijden. Dat er hier en daar eens een duivenhouder, die dicht in de buurt van het revier van een Havik woont, last zou hebben van zo'n stootvogel is begrijpelijk. Daar dient de duivenhouder zich tegen te kunnen wapenen, maar daar dient niet de Havik het kind van de rekening te moeten worden. En zeker geen aanklacht tegen de Havik ten behoeve van de hobby om duiven te houden. Dat zou té gek worden!

Vroeger meldden wij doodgevonden postduiven, die geringd waren, aan diverse binnen- en buitenlandse postduivenorganisaties. Maar daar zijn wij van afgestapt, nadat het bleek dat men zich voor de doodsoorzaak van de postduiven totaal niet meer interesseerde, omdat nu eenmaal dood tóch dood is. Hieruit blijkt ook dat eventuele cijfers inzake de dood van postduiven totaal onbetrouwbaar zijn. Een betere controle op het wedstrijd-element bij postduiven zou bovendien wel gewenst zijn!

J.T.

Stootvogeljacht door Niedersaksische Jagerschap

De voorzitter van de Peiner Biologische Arbeitsgemeinschaft (Kastanienallee 13, 3150-Peine, Duitsland, tel. 09 37 5171 12233) heeft in een brief aan de Landwirtschaftsminister Glup van het Nieders. Landwirtschaftsministerium, Postfach te 3000-Hannover op 29.2.1980 in niet mis te verstane bewoordingen geprotesteerd tegen de opnieuw gestarte actie van het afschieten van stootvogels door jachtinstanties. Naar de voorzitter, prof. dr. Hans Oelke, bericht gaat het hier om het schieten en vergiftigen van Buizerden (nota bene een muizenverdelger!), Ruigpootbuizerden en Haviken.

Door een zogenaamde 'Schnellbrief' van 24 januari 1980 aan de Bezirksregeringen hebben de jachtautoriteiten de mogelijkheid geopend het afschieten en het vangen van Buizerden en Haviken op aanbeveling van jagers weer op te nemen. Nog vóórdat, in bijvoorbeeld Landkreis Peine, de jachtautoriteiten van de brief in kennis werden gebracht, werden al enkele berichten van het doden van stootvogels door de Kreisjägermeister vrijgegeven. De stootvogelverdelgingsactie, die de mening van het publiek wil uitsluiten, is door een geheime dienstbespreking voorbereid.

Het is onbegrijpelijk dat het tot zo'n ondoordachte slachtpartij is gekomen omdat zowel het jachtwild (haas, Patrijs, Fazant en dergelijke) als de stootvogels in de winter 1978/1979 grote verliezen hebben moeten lijden.

Prof. Oelke schrijft dat het stootvogelbestand 20%-30% onder de dichtheid ligt, zoals deze tussen de jaren vijftig en zestig lag. Enige soorten, zoals Slechtvalk, Boomvalk en Sperwer zijn daar volledig ver-

De Havik houdt de stand van de Houduiven en de Konijnen onder controle.

Foto: Peter Otten.





Op deze plaats (ten zuiden van Frankfurt) worden Buizerden met slachtafval gelokt en geschoten, 28 februari 1981.

Foto: Jaap Taapken.

dwenen. Andere soorten, zoals de Havik, hebben zich van de slachtpartijen in de jaren vijftig en zestig nog niet kunnen herstellen. Zelfs de, vermelding in jagerskringen, van een vermeerdering van het aantal Buizerden en Torenvalken, als de meest voorkomende stootvogelsoorten, is nog nooit aange-toond. Bovendien hebben de stootvogels in de sneeuwrijke winter 1978-1979 grote verliezen geleden ten gevolge van gebrek aan voedsel (muizen!) en is in 1979 slechts 1/4 tot 1/8 van het normale aantal jongen grootgebracht, zodat een ineenstorting van het buizerdbestand bij de thans heersende muizenschaarste in volle gang is. Het gedrag van de jagersinstanties werpt een schril licht op de verborgen instelling van jagers op de stootvogels.

Prof. Oelke vervolgt in zijn schrijven te eisen dat het schieten en verschaffen van vergunningen voor het schieten van stootvogels direct worden ingetrokken, het intrekken van jachtvergunningen van jagers die zich schuldig hebben gemaakt aan het schieten van stootvogels en het ontslaan van jachtmedewerkers die door hun biologisch-oecologische onwetendheid de stootvogelstand ernstig schade aanbrachten.

Wij zullen het zeer op prijs stellen indien protestbrieven geschreven kunnen worden aan die Bayerische Landesregierung, Prinzregentenstrasse 7, 8000-München-22, W.-Duitsland met het verzoek het schieten op Buizerden en Haviken direct te staken.

Wil men nog meer protesten doen uitgaan dan wordt men verzocht deze te zenden aan: Bayerischer Landtag, Landtagsgebäude: Maximilianeum, 8000-München 85, W.-Duitsland. Staatsministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Forsten, Ludwigstrasse 2, 8000-München 22, W.-Duitsland.

Staatsministerium für Landesentwicklung und Umweltfragen, Rosenkavalierrplatz 2, 8000-München 81, W.-Duitsland.

Ministerpräsident Franz Josef Strauss, Prinzregentenstrasse 7, 8000-München 22, W.-Duitsland.

• Afschriften gaarne aan Pelner Biologische Arbeitsgemeinschaft, Prof. Dr. Hans Oelke, Kastanienallee 13, 3150 Peine, W.-Duitsland.

De Buizerd voedt zich in het bijzonder met muizen en aas.

Foto: W. de Kroon.

